

Gode og gamle viser

Denne visen ble skrevet for litt over 100 år siden, og på den tiden var det svært vanlig med blomsterpiker i Kristiania. Som oftest var det piker fra fattigslige kår som gikk rundt og solgte blomster. Dette for å hjelpe sine foreldre med penger. Vi vet også at herrer med fete lommebøker ofte var ute etter disse blomsterpikene, så hendelsen i visen beskriver nok de faktiske forhold på den tiden meget godt, forteller Per Johan Skjærstad.

BLOMSTERPIKEN

Så yndig og ren som en lilje hun var,
så barnslig, så mild og så from.
En kurv full av roser på armen hun bar
og bønnlig hun bad hvor hun kom.
Kjøp denne rose I selv skal få velge,
kjøp bare en, jeg skal billig dem selge,
kjøp, thi jeg lider stor hunger og nød,
min moder er blind og min fader er død.

Nok mange de kjøpte da på hennes ord,
men mange gikk også forbi.
At selv som en rose så yndig og blid,
gikk herrerne sakte forbi.
Men om de da ba om et kyss at få kjøpe
da var hun ei sen om ifra dem at løpe
med rødmende kinn og med bankende sinn,
og ingen av denne et kyss dog de fikk.

Så var det en dag da hun vandrede om
og hadde kun nei fått til svar.
En staselig herre forbi henne kom,
så flott og så vennlig han var.
Hun bød ham en rose med bønn og med klage.
Han svarte: Min pike, jeg skal alle dem tage.
Jeg kjøper dem alle, kom følg med meg hjem,
så skal du, min pike, få penger for dem.

Da hun så opp på hans værelse kom,
en stue så flott og så fin.
Så spurte han henne med vennlighet om
hun ville ha kaker og vin.
Hun takket og spiste og glasset hun tømte,
til slutt var det som om det hele hun drømte.
Han klinket med henne og skjenkte igjen,
og sagde: Drikk bare, min elskede venn.

Så viste han henne en penge av gull
og lagde en annen derpå.
Så sa han med en stemme av kjærlighet full:
Ta disse, hvis bare du vil.
Hun rødmende ante kun halvt hva han mente,
hun tenkte: Min moder jeg derved jo tjente.
Han tigget og bad og jeg glemmer det ei,
og du skal så ofte få hjelp utav meg.

Da hun så atter i mørket kom ut
så lenge, så sårt som hun gråt.
Hun visste at syndet hun hadde mot Gud
og mistet sin uskyld dertil.
Som glødende ild henne pengene brente
at hun dem med og med skjendsel hun tjente,
at hun for de usalige pengenes skyld
hun solgte sin ære, sin eneste skatt.

Uskyldige pike, lytt aldri til dem
som lokker med guld eller sølv.
Følg aldri en herre om aftenen hjem,
thi av falskhet og svik han er full.
Men vent til han kommer som deg vil beklede
et hjem ja, i lykke i fremtidens glede.
Så følger du med ham hen til en prest,
det er for en pike sikkert og best.

ed 4 spor 4